

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 21Csp/7/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317202779
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adam Hradský
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2020:1317202779.2

Uznesenie

Okresný súd Bratislava III, v spore žalobcu: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., IČO: 31 351 026, so sídlom Grösslingova 77, Bratislava, zastúpeného SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., IČO: 36 853 186, so sídlom Štefánikova 8, Bratislava, proti žalovanému: B. J., nar. XX.XX.XXXX, s pobytom Y. XX, O., o zaplatenie sumy 9 348,78 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd opravuje rozsudok Okresného súdu Bratislava III č.k. 21Csp 7/2017-79 zo dňa 03.11.2017 tak, že identifikačné číslo žalobcu v záhlaví má správne znieť:

„31 351 026“,

a suma istiny v prvom výroku má správne znieť:

„9 348,78 eura“.

II. Súd pokračuje v konaní s dedičom žalovaného a to Q.T. J., nar. XX.XX.XXXX, s pobytom Y. XXX/XX, O. ako žalovaným.

III. Dedič žalovaného je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 1 196,67 eura, na účet advokáta žalobcu, a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 22.02.2017 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 9 348,78eura s príslušenstvom.

2. Súd vo veci samej rozhodol rozsudkom č.k. 21Csp 7/2017-79 zo dňa 03.11.2017, právoplatným dňa 28.12.2017 tak, že žalobe žalobcu vyhovel v celom rozsahu, na základe čoho priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu od žalovaného, pričom v predmetnom rozsudku nesprávne uviedol v záhlaví identifikačné číslo žalobcu a v prvom výroku nesprávnu výšku istiny.

3. Žalobca si vyčíslil trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za žalobu a trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby (t.j. prevzatie a príprava zastúpenia a účasť na pojednávaní dňa 03.11.2017), 2 režijné paušály (za rok 2017) a náhrady DPH.

4. Súd lustráciou v Registri obyvateľov zistil, že žalovaný dňa XX.XX.XXXX zomrel, pričom z uznesenia Okresného súdu Bratislava III č.k. 30D 1219/2018 zo dňa 15.11.2018 vyplývalo, že dedičom po zomrelom žalovanom Je Q. J., nar. XX.XX.XXXX.

5. Podľa § 224 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

6. Súd v zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia opravil zrejmu chybu v písaní v záhlaví a prvom výroku rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 21Csp 7/2017-79 zo dňa 03.11.2017 tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. Keďže súd o oprave chyby v písaní podľa § 224 C.s.p. rozhodoval bez návrhu, neaplikuje sa § 357 písm. f) C.s.p. a z toho dôvodu mohol opravné uznesenie vydať aj vyšší súdny úradník.

7. Podľa § 61 C.s.p. procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

Podľa § 62 C.s.p. ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

Podľa § 63 ods. 1 C.s.p. ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

Podľa § 63 ods. 2 C.s.p. v konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

Podľa § 7 ods. 1 Občianskeho zákonníka spôsobilosť fyzickej osoby mať práva a povinnosti vzniká narodením. Túto spôsobilosť má aj počaté dieťa, ak sa narodí živé.

Podľa § 7 ods. 2 Občianskeho zákonníka smrťou táto spôsobilosť zanikne.

8. Nakoľko práva a povinnosti po zomrelom žalovanom prešli na jeho dediča a zároveň toto konanie predstavovalo majetkový spor, súd podľa § 63 ods. 1 a 2 C.s.p. rozhodol tak, že v konaní pokračuje s dedičom žalovaného uvedeným vo výroku tohto uznesenia.

9. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa § 263 ods. 1 C.s.p. ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

10. Podľa § 251 C.s.p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

11. V sporovom konaní, ktoré skončilo rozhodnutím vo veci samej (t.j. rozsudkom), sa pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania uplatňuje tzv. princíp úspechu vo veci, na základe ktorého súd strane, ktorá mala vo veci úspech, priznáva nárok na náhradu trov konania proti neúspešnej strane, teda rozhodne o tom, kto voči komu a v akom rozsahu má nárok na náhradu trov konania. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov konania proti strane, ktorá vo veci úspech nemala.

12. Trovy konania predstavujú také výdavky, ktoré vznikli počas konania, t.j. od jeho začatia (podania žaloby na súd) do jeho právoplatného skončenia. V žiadnom prípade nemožno pod trovy konania subsumovať výdavky, ktoré vznikli pred podaním žaloby ako napr. predžalobné upomienky alebo výdavky spojené s vyhotovením súkromného znaleckého posudku, ak bol vyhotovený na žiadosť jednej zo strán pred začatím konania. Ak aj strana mala takéto výdavky, mali by byť uplatnené ako príslušenstvo pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Ďalšou podmienkou je, že takéto výdavky vzniknuté počas konania musia byť preukázané, odôvodnené a účelné. To znamená, že strana sporu musí svoje výdavky preukázať dôkazným prostriedkom podľa § 187 C.s.p., napr. ak ide o cestovné, poštovné, stravné, náklady na ubytovanie, ak nevyplývajú priamo zo spisu. Súd následne musí posúdiť ich dôvodnosť a účelnosť, inak povedané, či boli nevyhnuté pre konanie. Aby mohli byť vynaložené výdavky považované za účelne vynaložené v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva, teda za trovy konania, musia byť vynaložené v príčinnej súvislosti s procesným postojom strany k predmetu konania; ich vynaložením sa musí sledovať buď procesné presadzovanie uplatneného nároku, alebo

procesná obrana proti takémuto nároku (pozri nález Ústavného súdu SR z 31. júla 2008, sp. zn. IV. ÚS 147/08). Ak má teda strana záujem, aby sa napríklad jej náklady na cestovné považovali za trovy tohto konania, musí výšku cestovného zdokladovať a zároveň zdôvodniť, kedy a z akého dôvodu tieto výdavky vynaložila.

13. Výdavky, ktoré strana nepreukázala a neodôvodnila, nemôže súd považovať za trovy konania a priznať ich ani s poukazom na zásadu oficiality zavedenú pri rozhodovaní o trovách konania v § 262 CSP.

14. Po právoplatnom skončení sporu, resp. po právoplatnosti rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania, je vyšší súdny úradník, s odkazom na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania, povinný rozhodnúť o výške tohto nároku. Pri rozhodovaní o výške trov konania musí vyšší súdny úradník dodržať podmienky pre priznanie trov konania stanovené v ustanovení § 251 C.s.p. a preto môže priznať len preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Súdne poplatky

15. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákona č. 71/1992 Zb.“) poplatková povinnosť vzniká podaním žaloby, návrhu, odvolania, žaloby na obnovu konania, dovolania, kasačnej sťažnosti alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom žalobca alebo navrhovateľ, odvolateľ, ten, kto podal žalobu na obnovu konania, dovolateľ a ten, kto podal kasačnú sťažnosť.

16. V súvislosti s podanou žalobou vznikla žalobcovi podľa § 5 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. poplatková povinnosť v sume 566,- eur určenej podľa položky 1 písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou zákona č. 71/1992 Zb., čo súd považoval za preukázaný, odôvodnený a účelný výdavok žalobcu v konaní súvisiaci s uplatnením jeho práva.

Trovy právneho zastúpenia

I. úkony právnej služby

17. Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom od 01.07.2013 (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z.z.“) základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

Podľa § 13a ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

a) prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom,

e) účasť na konaní pred súdom alebo iným orgánom a na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny.

18. Základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden právny úkon advokáta žalobcu súd určil s odkazom na výšku peňažného plnenia uplatňovaného žalobcom voči žalovanému určenú pri začatí poskytovaní právnej služby. Keďže výška peňažného plnenia pri začatí poskytovania právnych služieb advokátom žalobcu žalobcovi predstavovala sumu 9 438,78 eura, výška základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden právny úkon právnej služby advokáta žalobcu predstavovala podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. sumu 253,94 eura.

19. Súd považoval výdavky žalobcu v sume 507,88 eura spojené s úkonmi právnej služby jeho advokáta, konkrétne za:

I. prevzatie a príprava zastúpenia žalobcu podľa § 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v sume 253,94 eura a

II. účasť na pojednávaní dňa 03.11.2017 podľa § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v sume 253,94 eura,
za preukázané, odôvodnené a účelné, keďže tieto úkony právnej služby, vyplývajúce zo spisu, vykonal advokát žalobcu počas súdneho konania v súvislosti s uplatňovaním práva žalobcu.

II. režijný paušál a náhrada DPH

20. Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

21. V súvislosti s vyššie uvedenými úkonmi právnej služby patril advokátovi žalobcu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., za každý úkon právnej služby, aj nárok na režijný paušál po 8,84 eura (za rok 2017), čo celkovo predstavovalo nárok na režijný paušál v sume 17,68 eura a keďže je zároveň platiteľom dane z pridanej hodnoty, čo mal súd preukázané fotokópiou osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty a z portálu prevádzkovaného Európskou komisiou, patril mu podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. aj nárok na náhradu dani z pridanej hodnoty vypočítaný z celkovej priznanej odmeny za úkony právnej služby vrátane nároku na režijné paušály k úkonom právnej služby, čo celkovo predstavovalo náhradu DPH v sume 105,11 eura.

Záver

22. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia, súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému (resp. jeho dedičovi) vo výške 1 196,67 eura, pozostávajúci z náhrady súdneho poplatku vo výške 566,- eura a trov právneho zastúpenia žalobcu v sume 630,67 eura s tým, že prijímateľom tejto náhrady trov konania žalobcu je podľa § 263 C.s.p. advokát žalobcu.

Poučenie:

Proti uzneseniu súdu vydanému súdnym úradníkom je prípustná sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal (§ 239 ods. 1 a § 242 C.s.p.).

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 C.s.p.), pričom sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná (§ 239 ods. 2 C.s.p.).

V sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha (§ 243 C.s.p.). Rozsah, v akom sa uznesenie napáda, môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti (§ 244 C.s.p.). Nové skutočnosti a dôkazy možno v sťažnosti uvádzať, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné (§ 245 C.s.p.).